

*Regelen tot beperking van de vrijheid tot het aanbieden
en verstrekken van geschenken in verband met het
uitoefenen van een bedrijf*
(Wet beperking cadeaustelsel)

VOORLOPIG VERSLAG

No. 5

Algemeen

Vele leden wilden met betrekking tot het onderhavige wetsontwerp vooropstellen, dat zij concurrentie als een normaal en bij uitstek nuttig middel in het economische verkeer beschouwden. Aan een gezonde en normale concurrentie mogen dan ook geen hinderpalen in de weg worden gelegd. Maar wanneer concurrentiemethoden insluipen, welke een gezonde mededinging in de weg staan, dan moet dit enerzijds in het belang van het bedrijfsleven en dus ook van de middenstand, anderzijds in het belang van de consument worden tegengegaan. En wel in het bijzonder in het belang van de consument. De passages uit het advies van de Sociaal-Economische Raad: „Toepassing van reclame-middelen, welke het effect hebben de consument op een dwaalspoor te brengen, moet daarom worden vermeden” en „Bij het bevorderen van de omzet dient het accent evenwel te worden gelegd op hoedanigheid en prijs van het artikel ...” onderschreven zij volkomen. Zij memoreerden in dit verband dan ook de wet op het uitverkopen en opruimen en de cadeauverordeningen, zoals deze door bedrijfschappen, oude stijl, branche-gewijs tot stand zijn gebracht, en de privaatrechtelijke overeenkomsten, welke sindsdien in verschillende bedrijfstakken zijn gesloten.

Deze leden waren derhalve verheugd over de indiening van het onderhavige wetsontwerp, alhoewel zij het zeer betreunden, dat niet eerder hiertoe is overgegaan. Zij brachten in herinnering, dat zij sinds de behandeling van de begroting in 1947 op een wettelijke regeling van het cadeaustelsel hebben aangedrongen. Zij hebben dit direct na de oorlog gedaan, omdat toen in verband met de goederenschaarste praktisch geen gebruik werd gemaakt van het cadeaustelsel, zodat bepaalde wettelijke maatregelen niemand rechtstreeks zouden treffen.

Deze leden spraken de wens uit, dat thans in ieder geval met grote spoed dit wetsontwerp tot stand zal worden gebracht, voordat de gunstige conjunctuur een ommekeer kan nemen, want dan zullen immers de bezwaren, aan het cadeaustelsel verbonden, nog ernstiger zijn, terwijl aan de andere kant de bezwaren tegen het invoeren van beperkingen eveneens zullen toenemen.

Verschillende andere leden betreunden het eveneens, dat, terwijl Nederland op het gebied van de middenstandspolitiek in menig opzicht aan de spits staat, het zovele jaren moest duren voor en aler het ontwerp ener regeling in zake het cadeaustelsel, ondanks herhaalde aandrang van de zijde der Kamer en ondanks het feit, dat dit onderwerp reeds sedert een reeks van jaren in het bedrijfsleven en daarbuiten in het middelpunt der belangstelling staat, is ingediend.

Ook zij waren van oordeel, dat de geschikteste tijd voor het in werking treden van een dergelijke regeling reeds voorbij is en de redenen voor het langdurige uitstel waren hun niet duidelijk.

Desalniettemin konden zij zich met het onderhavige wetsontwerp en de daaraan ten grondslag liggende gedachten zeer wel verenigen.

Verscheidene weer andere leden konden in principe instem-

men met dit wetsontwerp. Zij onderschreven eveneens de stelling van de Regering, dat de recente ontwikkeling van de toepassing van het cadeaustelsel tot een onordelijk economisch verkeer aanleiding geeft. Het cadeaustelsel heeft zich de laatste tijd reeds ontwikkeld op een wijze, welke schade toebrengt aan de detailhandel, welke zich normaal bezighoudt met de verkoop van geschenkartikelen; indien niet tijdig ingegrepen wordt, zal deze schade een nog veel grotere omvang krijgen. Ook deze leden waren van oordeel, dat het wetsontwerp enige jaren te laat is gekomen.

Van de eerder genoemde vele leden was een klein aantal daarentegen van het gevoelen, dat, nu de omvang van het cadeaustelsel, vergeleken met de toestand van vóór de oorlog, zoveel geringer is en de bezwaren hier tegen dus ook geringer zijn, het tijdstip nog niet is gekomen voor een ingrijpen van Overheidswege. Indien de Regering over gegevens beschikt om het tegendeel aan te tonen, zouden deze leden deze gaarne ontvagen.

De leden, hier aan het woord, waren evenwel zo nodig bereid om hun medewerking te verlenen aan het tot stand komen van een wet tot beperking van het cadeaustelsel, maar betwijfelden, of de onderhavige regeling hiertoe geschikt is. Zij hadden de indruk, dat enerzijds het wetsontwerp niet ver genoeg gaat, omdat het onderscheid tussen branche-vreemde en branche-eigen goederen bij de uitvoering moeilijkheden zal opleveren, terwijl anderzijds te ver wordt gegaan door het cadeau geven van „plaatjes” afhankelijk te stellen van dispensatie.

Enkele andere leden wezen er op, dat het hier gaat om een zeer delicaat en gecompliceerd vraagstuk, waarbij de kans bestaat, dat men bij het wegnemen van een aantal bezwaren andere bezwaren in het leven roept. Deze leden vreesden, dat de Regering nog niet alle consequenties van het onderhavige wetsontwerp onder de ogen heeft gezien. Ook zij zouden een nadere aanduiding van de urgentie van de voorgestelde regeling zeer op prijs stellen. In dit verband betreurden zij het, dat geen quantitative benadering van het probleem is gegeven. Vóór de oorlog hebben enquêtes plaats gevonden met het doel de omvang van het cadeaustelsel te peilen. Aangezien deze leden meenden, dat een dergelijke quantitative benadering de basis voor een regeling als de onderhavige moet vormen, vroegen zij, of deze alsnog kan geschieden.

Sommige leden, ofschoon verheugd, dat er door de indiening van dit wetsontwerp eindelijk aandacht wordt besteed aan het cadeaustelsel, waren er van overtuigd, dat het wetsontwerp onvoldoende is. Zij meenden, dat noch het wetsontwerp, noch de Memorie van Toelichting duidelijk maken, hoe er aan het cadeaustelsel een einde gemaakt kan worden.

Ook wensten zij te protesteren tegen de opvatting, dat het cadeaustelsel een ondoelmatige inkomstenbesteding in de hand werkt. Hier wordt ten onrechte een blaam op de huisvrouwen geworpen. Inderdaad zijn er huisvrouwen, die zich door cadeaux laten misleiden, maar naar het oordeel van deze leden besefte het grootste deel van de huisvrouwen zeer wel, dat zij de cadeaux zelf betalen. Zij wensten eveneens met de grootste nadruk te verklaren, dat de meeste huisvrouwen geen onnodige artikelen kopen, aangezien zij daar geen geld voor hebben.

Zij hadden de indruk, dat dit wetsontwerp zich uitsluitend richt tegen de kleine winkeliers en de grote zaken ongemoeid laat. De situatie is nu zo, dat, aangezien grote zaken het zich kunnen veroorloven, gedurende enkele weken bepaalde goederen tegen sterk gereduceerde prijzen te verkopen, de kleine winkeliers gedwongen worden, zich bij bepaalde ondernemingen aan te sluiten om ook in staat te zijn, cadeaux te verstrekken. Bovendien meenden zij, dat uit het bestaan van het cadeaustelsel volgt, dat de producten goedkoper geleverd kunnen worden.

Voorts vestigden zij de aandacht op de verschillende zegelstelsels. Vallen zegels, waarvan een bepaald aantal recht geeft op het bezoeken van een cabaretavond, en de z.g. kilometersbonnen onder het begrip branche-vreemde middelen? Deze leden betwijfelden ten sterkste, of alleen het verbod tot het gebruik maken van branche-vreemde artikelen de chaos zal

opheffen. Zij wezen in dit verband tevens op de achterstelling van de kleinere zaken bij de grote ondernemingen, welke uit eigen branche cadeaux kunnen geven.

Vele leden zouden gaarne een nadere uiteenzetting ontvangen over de passage uit de Memorie van Toelichting: „Wanneer evenwel in de concurrentie elementen insluipen, welke een ordelijk economisch verkeer in gevaar brengen, kan het op de weg van de wetgever liggen maatregelen te treffen, welke er toe strekken, dat een ordelijk economisch verkeer wordt hersteld of bevorderd.” (Blz. 4, linkerkolom.) Met name zouden zij gaarne vernemen, wat de Regering verstaat onder „ordelijk economisch verkeer” en waarom het cadeau geven van branche-vreemde artikelen hierin een onordelijk element brengt.

Dezelfde leden brachten voorts naar voren, dat de Regering zich niet uitspreekt over de argumenten, welke door de meerderheid van de S.E.R. worden aangevoerd in haar advies om de noodzaak van een regeling van het cadeaustelsel aan te tonen. De Regering beperkt zich tot de uitspraak, dat „gegeven de wenselijkheid van een regeling van het cadeaustelsel . . . de centrale wetgever de bestrijding van bepaalde uitwassen van het cadeaustelsel aan zich dient te houden”.

Nu het tegendeel niet blijkt, meenden deze leden te mogen concluderen, dat de Regering de argumenten van de S.E.R. tot de haren maakt. Met betrekking tot één van deze argumenten, nl. dat het cadeaustelsel de consument bij zijn inkomstenbesteding op een ongewenste wijze zou beïnvloeden, merkten zij op, dat deze argumentatie hun weinig aansprak. Zij zagen daarin een streven naar bevoogding van de consument door de Overheid, een streven, hetwelk zij niet konden waarderen. Zij waren er dan ook geenszins van overtuigd, dat Staatsbemoediging om deze reden gewenst is.

Mocht de Regering — met hen — van mening zijn, dat het voor de consument in vele gevallen niet eenvoudig is om, min of meer beïnvloed door de omvangrijke en indringende reclame van de leveranciers, uit een veelheid van artikelen en kwaliteiten een verantwoorde keuze te doen, dan zal — in veel sterkere mate dan thans geschiedt — aandacht geschonken moeten worden aan een objectieve, deskundige voorlichting van het publiek en met name van de huisvrouw. Voor het particuliere initiatief ligt hier nog een uiterst belangrijke taak.

Er zijn enkele organisaties op dit gebied werkzaam, maar haar betekenis en invloed zijn nog zeer bescheiden. De leden, hier aan het woord, zouden gaarne van de Regering vernemen, of zij kan instemmen met de mening, welke hiervóór is uiteengezet en, zo ja, of zij het dan niet noodzakelijk acht, dat deze voorlichtende arbeid in sterker mate dan thans het geval is, de daadwerkelijke steun van de Overheid verkrijgt.

Ook verscheidene leden was het opgevallen, dat de Memorie van Toelichting de volle nadruk legt op de versterking van de concurrentieverhoudingen, welke het gevolg is van het cadeaustelsel en waartegen op grond van het algemeen belang moet worden opgetreden. In hoeverre bij dit wetsontwerp met de belangen van de consument rekening is gehouden of moet worden gehouden, komt in de Memorie van Toelichting niet duidelijk naar voren. Deze leden zouden derhalve een uiteenzetting van de Regering over de vraag, of zij ook de bescherming van de consument als een belangrijke consequentie van het wetsontwerp beschouwt, zeer op prijs stellen. Zij herinnerden tenslotte in dit verband aan het advies van de Nederlandse Huishoudraad, waarin juist de aandacht wordt gevestigd op de factoren van keuzevervalsing en prijsversluiting.

Tenslotte vroegen vele leden nog, welke gevolgen het aannemen van dit wetsontwerp zal hebben voor die takken van bedrijf, waarvoor regelingen gelden, welke het geven van alle cadeaux verbieden, o.m. in het bakkers- en slagersbedrijf. Zo de bedoelde regelingen zouden moeten worden ingetrokken, kan er dan niet een lacune ontstaan in deze zin, dat gedurende de periode, die verloopt tussen het van kracht worden van de onderhavige wet en de door een bedrijf uit te vaardigen regeling, waarbij ook het cadeau geven van branche-eigen goederen wordt verboden, het geven van laatstbedoelde cadeaux mogelijk wordt?

Noodzakelijkheid van een regeling bij wet

Vele leden deelden de opvatting van de Regering, dat — zo men van de wenselijkheid van een regeling van het cadeaustelsel overtuigd is — de bestrijding van het cadeau geven van z.g. branche-vreemde goederen bij de wet dient te geschieden. Ook de stelling, dat bij het uitblijven van een wettelijke regeling de verstoring van de concurrentieverhoudingen in omvang zal toenemen, konden zij tot de hunne maken.

Verscheidene andere leden waren eveneens van oordeel, dat voor cadeaustelsels, waarbij gebruik gemaakt wordt van branche-vreemde artikelen, een wettelijke regeling de enige oplossing is. Het is duidelijk, dat een dergelijke regeling moeilijk door de P.B.O.-organen tot stand kan worden gebracht, niet alleen omdat hier de branche-grenzen worden overschreden op het horizontale vlak, maar ook omdat men hier met allerlei verticale geleidingen te maken heeft.

Vele andere leden konden zich bij deze beschouwingen aansluiten. Huns inziens is de Regering terecht van haar vroeger standpunt, dat een regeling van het cadeaustelsel geheel aan de publiekrechtelijke bedrijfsorganen kon worden overgelaten, teruggekeerd.

Verscheidene andere leden wensten hiernaast er de nadruk op te leggen, dat door een wettelijke regeling de onderhavige materie ook aanstonds wordt gebracht in het vlak van het algemeen belang, hetwelk blijkens de ervaring een ander is dan dat, waarin de wensen van rechtstreeks belanghebbenden zich veelal plegen te bewegen.

Dat de Regering zich te dezen met een beperkte opzet tevreden heeft gesteld, stemde deze leden tot voldoening. Het ontwerp is naar hun gevoelen te meer aantrekkelijk uit hoofde van de in artikel 4 vervatte bepaling, welke de mogelijkheid van een gezonde decentralisatie openlaat.

Voor- en nadelen van de voorgestelde regeling

Vele leden zouden het zeer op prijs stellen, indien de Regering de nadelen, aan de voorgestelde regeling verbonden, welke ook zij onderkent, nog eens duidelijk zou willen kenbaar maken.

Gaat de Regering niet wat al te gemakkelijk voorbij aan de bezwaren van de ondernemingen, welke het cadeaustelsel plegen te hanteren? Deze leden waren van oordeel, dat deze ondernemingen niet geringe moeilijkheden zullen ondervinden, wanneer zij dit middel tot bevordering van haar afzet zullen derven. Is het wel zo zeker, dat de betrokken ondernemers over voldoende andere vormen van reclame- en propagandamiddelen — toegelaten vormen van het cadeaustelsel daaronder begrepen — zullen beschikken?

Verscheidene leden wezen er op, dat niet alleen aandacht moet worden geschonken aan de bezwaren, welke van de zijde van werkgeversorganisaties en anderen naar voren zijn gebracht, maar ook aan de positieve uitingen van de centrale middenstandsorganisaties, welke dit wetsontwerp toejuichen en die de gronden, welke daarvoor in de Memorie van Toelichting zijn genoemd, kunnen onderschrijven. Overigens hadden zij met sommige andere leden wel begrip voor de bezwaren, welke zijn aangevoerd, en zij zagen in, dat het cadeaustelsel speciaal voor kleine en middelgrote ondernemers een zekere aantrekkelijkheid bezit. Maar met betrekking tot deze bezwaren wezen deze leden er op, dat de regeling, zoals deze in dit wetsontwerp is neergelegd, nog een zeer grote marge laat voor de toepassing van andere vormen van reclame, zodat naar hun mening, niet kan worden gesteld, dat dit wetsontwerp de strekking heeft om de verkoopbevorderende middelen, welke de ondernemers ten dienste staan, op ingrijpende wijze te beperken.

Enkele andere leden merkten hiertegenover op, dat er kennelijk in de middenstand geen eenstemmigheid bestaat, omdat van de zijde van de kruideniersorganisaties is gesteld, dat alleen een regeling, welke ook beperkingen aanbrengt in de korting-, geldzegel- en dividendsystemen, afdoende is.

Sommige leden verklaarden met betrekking tot de cadeau-

systemen, waarbij gebruik wordt gemaakt van korting of geldzegels, dat zij de afwezigheid van een verbod van deze systemen zeer betreunden. In de Memorie van Toelichting hadden zij een motivering voor deze uitzondering gemist. Zij meenden bovendien, dat juist het ontbreken van een dergelijk verbod het gebruik maken van branche-vreemde artikelen voor cadeaux veroorzaakt. Gaarne zouden zij alsnog een uiteenzetting van het standpunt der Regering dienaangaande ontvangen.

De verscheidene leden, eerder aan het woord, merkten hiertegenover op, dat het juist een verdienste van het wetsontwerp is, dat het beperkt is gebleven, zodat het allerlei vormen van mededinging, welke niet schadelijk werken voor andere branches, onverlet laat dan wel aan een regeling, door de bedrijfs-genoten zelf te treffen, overlaat.

De enkele hierboven aan het woord zijnde leden brachten de volgende bezwaren naar voren. Het ontbreken van een nauwkeurige begrenzing van de begrippen branche-vreemd en consumptieverwant en het ontbreken van een duidelijke aanduiding, wie in geval van overtreding aansprakelijk is, betekent een ernstig gevaar voor het ontstaan van rechtsonzekerheid. De beperking, welke wordt opgelegd aan fabrikanten, die hun normale afzet vinden in meer dan één branche, draagt het gevaar in zich van bevoorrechtiging van de geïntegreerde bedrijfsvormen boven de zelfstandige handel. Elk partieel verbod van het geschenkstelsel zal fabrikanten en zelfstandige handelaren een belangrijk verweermiddel tegen de korting- en zegelgevende bedrijven ontnemen. De zelfstandige middenstand, welke men door middel van een dergelijk verbod in bescherming wenst te nemen, wordt hierdoor juist benadeeld. Deze leden en vele andere met hen zouden een uiteenzetting van het standpunt van de Regering ten aanzien van deze bezwaren op hoge prijs stellen.

Dezelfde enkele hierboven aan het woord zijnde leden zagen als een voornaam bezwaar de eindeloze casuïstiek, welke het gevolg zal zijn van de voorgestelde maatregelen en de uitspraken daarover van de hoogste rechter. Ook zelf konden zij moeilijk aan de hand van het ontwerp bepalen of zekere vormen van het cadeaustelsel toelaatbaar zijn of niet. Zij meenden, dat dit wetsontwerp zijn doel voorbij zal schieten.

Vele leden vroegen in hoeverre met ernstige repercussies in het bedrijfsleven rekening moet worden gehouden. Zij vestigden de aandacht op een adres van de Kamer van Koophandel te Gouda, waarin gewezen wordt op de ernstige gevolgen, welke met name de zilverindustrie te Schoonhoven en de aardewerkindustrie in dezelfde gemeente en in Gouda zouden ondervinden bij aanneming van dit wetsontwerp. Is het de Regering bekend of er nog andere industrieën zijn, welke voor haar afzet voor een belangrijk deel op de cadeaustelselbedrijven zijn aangewezen, en hoe staat de Regering tegenover deze mogelijke gevolgen van het wetsvoorstel? Verscheidene andere leden wezen eveneens op de moeilijkheden, welke zullen ontstaan voor de cadeaustelselbedrijvende industrieën bij aanvaarding van dit wetsontwerp.

Door enige weer andere leden werd nog de vraag gesteld of, nu van verschillende zijden bezwaren naar voren zijn gebracht tegen het systeem van het wetsontwerp, de instelling van een tuchtrechtelijk orgaan aanbeveling verdient. Dit college zou dan tot taak moeten hebben om klachten over excessen op het gebied van cadeaustelsels te behandelen. Het zou bovendien de bevoegdheid moeten hebben om, uiteraard aan de hand van vastgestelde normen, bepaalde vormen of toepassingen van het cadeaustelsel te verbieden.

Artikelen

Artikel 1. Vele leden, waarbij zich nog verscheidene andere leden aansloten, vroegen, waarom het verlenen van diensten, welke geen betrekking hebben op de uitoefening van het bedrijf, niet onder de werking van het onderhavige wetsontwerp zijn gebracht. Dit soort diensten vertoont veel gelijkenis met branche-vreemde goederen. Als voorbeeld werd genoemd de in de melkhandel voorkomende vorm van het cadeaustelsel, het schoonmaken van huizen van klanten bij vestiging in nieuwe woonwijken.

Artikel 1, lid 2. Vele leden vroegen, of de hier gegeven opsomming limitatief was bedoeld en, zo ja, wat dan de betekenis is van het woord „mede” in de aanhef van het tweede lid. Zou het niet juist zijn om in dit artikel allereerst een omschrijving te geven van hetgeen deze wet onder het aanbieden en verstrekken van geschenken verstaat, en daarop dit tweede lid te laten volgen?

Vele andere leden informeerden, of met de goederen in alinea b van dit lid branche-vreemde goederen worden bedoeld en, zo ja, of dit dan wel mogelijk is in verband met de Vestigingswet.

Artikel 1, lid 3. Verscheidene leden vestigden er de aandacht op, dat hier naar een aantal vestigingsbesluiten wordt verwezen om uit te maken, wat onder de uitoefening van een bepaald bedrijf moet worden verstaan. Welk criterium moet hiervoor echter worden aangelegd, wanneer in een vestigingsbesluit nog onderscheid wordt gemaakt met betrekking tot bepaalde onderdelen van een bedrijf? Als voorbeeld wezen zij in dit verband op het vestigingsbesluit voor de textiel-detailhandel, hetwelk een aantal groepen omvat.

Vele leden meenden, dat het aanbeveling verdient om het tweede woord „bedrijf” te vervangen door „onderneming of een onderdeel daarvan”, in verband met ondernemingen, die verschillende bedrijven in de zin van de Vestigingswet uitoefenen.

Artikel 2, lid 1. Vele leden was het niet duidelijk, wie bij de overtreding van het verbod, in dit artikel neergelegd, strafrechtelijk zal worden vervolgd. Met name niet, wanneer zich de veel voorkomende situatie voordoet, waarbij zowel de detaillist als de fabrikant beschouwd kunnen worden als aanbieder of verstrekker van geschenken in verband met de uitoefening van zijn bedrijf.

Verscheidene leden informeerden, of het verstrekken van goederen als beloning voor bewezen diensten in de uitoefening van een bedrijf eveneens onder dit artikel valt, b.v. het verstrekken van bepaalde artikelen voor het aanbrengen van een abonné van een blad.

Artikel 2, lid 2. Zeer vele leden kwam deze bepaling onwerkkelijk voor. Kan de Regering enkele voorbeelden geven ter illustratie en zullen zich hierbij niet dezelfde bezwaren doen gevoelen, welke — naar de mening van de Regering — verbonden zijn aan het ten geschenke geven van goederen aan afnemers alleen?

Artikel 2, lid 3. Uit taalkundig oogpunt verdient het naar het oordeel van verscheidene leden aanbeveling in de aanhef van dit lid de woorden „mede niet” te vervangen door „evenmin”.

Vele leden vroegen, waarom de Regering gemeend heeft het aanbieden van geschenken, van welke aard ook, aan wederverkopers niet te moeten verbieden. Ook hier betreft het immers een omvangrijke groep, maar vooral was het hun niet duidelijk, waarom tegen het ten geschenke geven van branche-vreemde goederen aan wederverkopers niet dezelfde bezwaren zouden bestaan als bij een op de consument gerichte vorm van het cadeaustelsel.

Artikel 3, alinea a. Hier wordt gesproken van een „in het oog vallend onuitwisbaar kenmerk”. Naar het oordeel van verscheidene leden moet deze omschrijving worden gewijzigd in een „bij gebruik in het oog vallend onuitwisbaar kenmerk”, wil deze bepaling in de praktijk tot haar recht komen.

Vele leden meenden in tegenstelling met de Memorie van Toelichting, dat het toch aanbeveling zou verdienen in deze bepaling op te nemen, dat het geschenk van geringe waarde moet zijn. Anders vreesden zij, dat de gekozen formulering een mogelijkheid zal bieden om branche-vreemde goederen als cadeau te verstrekken, waardoor het verbod, vervat in artikel 2, lid 1, en de duidelijke bedoeling van de wet in ernstige mate zouden kunnen worden ontrokken. Consumptieverwante reclame-

geschenken vallen immers niet onder dit verbod. Het zal dus b.v. zijn toegestaan, dat een fabrikant van koffie een koffiemolen — mits van zijn merk voorzien — cadeau geeft en dat een fabrikant van zeep of waspoeder, wastelen, wasketels of wasmachines, voorzien van zijn merk, ten geschenke geeft. Het kwam deze leden voor, dat men dan toch te ver gaat, zodat een wijziging noodzakelijk schijnt.

Artikel 4, lid 2. Uit de Memorie van Toelichting blijkt, dat de Regering van plan is voor „plaatjes” vrijstelling te verlenen. Zeer vele leden waren van oordeel, dat het aanbeveling zou verdienen voor deze waardevolle vorm van reclame een uitdrukkelijke vrijstelling in de wet op te nemen.

Met betrekking tot deze bepalingen werd eveneens gevraagd of ook winkelweekactiviteiten voor ontheffing in aanmerking kunnen komen. Vele leden meenden, dat de mededeling in de Memorie van Toelichting, welke inhoudt, dat organisaties aanvragen kunnen indienen — huns inziens terecht —, in deze richting wijst. Kan de Regering verklaren of deze opvatting juist is?

Artikel 4, lid 4. Vele leden meenden, dat het aanbeveling zou verdienen de normen, waarnaar de vrijstelling-verlenende instanties zullen moeten handelen, vast te leggen. Verscheidene andere leden waren van een zelfde gevoelen.

Zeer vele leden oordeelden voorts, dat het zeer wenselijk zou zijn terwille van de rechtszekerheid voor de betrokkenen een beroep open te stellen op beslissingen van de Sociaal-Economische Raad en de Kamers van Koophandel bij de Minister.

Vele leden vroegen, of de Regering — nu zij bij aanneming van dit wetsontwerp aan de S.E.R. kan vragen, medewerking te verlenen bij de uitvoering — de S.E.R. hierover heeft gehoord overeenkomstig de toezegging, welke de Regering bij de behandeling van de Wet op de Bedrijfsorganisatie in de Tweede Kamer heeft gedaan. Zij doelden hierbij op de toezegging van de Regering bij monde van de toenmalige Staatssecretaris van Economische Zaken in de Tweede Kamer op 7 October 1949 gedaan (*Handelingen II*, Zitting 1949—1950, blz. 191).

Artikel 5. De tweede cursief gedrukte „m” moet kennelijk een „n” zijn.

Artikel 8. Vele leden drongen aan op een spoedige inwerkingtreding van de wet. Uitgifte van oude voorraden cadeau-artikelen, waarvan aangetoond kan worden, dat deze reeds zijn gekocht vóór het indienen van het wetsontwerp, zou dan mogelijk moeten worden gemaakt.

Verscheidene leden vroegen, of in dit artikel niet moet worden aangegeven, in het belang van hen, die zich met cadeau-acties bezighouden, dat de wet op een bepaald tijdstip na afkondiging van kracht wordt.

Aldus vastgesteld 16 September 1954.

VAN DEN BORN
KIKKERT¹⁾
KOERSEN
WELTER
CORNELISSEN
N. VAN DEN HEUVEL
VAN DER PLOEG
LIPS—ODINOT
PESCHAR
VAN EIJSDEN
HEROMA—MEILINK.

¹⁾ Als plaatsvervanger van de heer Schmal, die wegens verblijf buitenslands, niet aan de vaststelling van dit verslag heeft kunnen medewerken.